

[Finansministeren.]

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen henledte Opmærksomheden paa visse formentlige Misbrug, som skulde finde Sted hos visse Arbejdsgivere, der reserverede sig saadanne Præmieobligationer, som deres Arbejdere ikke vilde have. Jeg kender ikke til saadanne Eksempler. Hvis det ærede Medlem vilde gøre mig den Tjeneste at opgive mig Navne paa de Steder, hvor dette finder Sted, vil jeg for mit Vedkommende omgaaende foranledige en Indskridning derimod. Det ærede Medlems Betragtning over Pengenes Anvendelse har jeg gjort Bemærkninger til. Hvad Præmieobligationerne angaar, skal de ikke noteres paa Navn, hvilket jeg for en Ordens Skyld vil svare det ærede Medlem.

Jeg kan vist indskrænke mig til disse ganske korte Bemærkninger, idet jeg udtaler Haabet om, at den Velvilje, der fra flere Sider er kommet til Udtryk her ved første Behandling, maa fortsætte under den forhaabentlig korte Udvalgsbehandling, der skal finde Sted, saa Lovforslaget kan faa en let Gang gennem Tinget.

Funct Jensen: Den højtærede Finansminister spurgte mig, hvor jeg vilde faa de nødvendige Midler fra til Samfundshusholdningen, naar jeg kritiserede de Metoder, Regeringen benytter. Svaret er, at Retsforbundet for det første ønsker Monopolismen afskaffet. Igennem Afskaffelse af Monopolerne mener vi der vil finde en Forhøjelse af Levefoden Sted. Naar Levefoden bliver højere, vil den enkelte kunne klare langt flere Opgaver under personligt Ansvar, end han kan under de nuværende Forhold. Saa vil man kunne formindske Statsopgaverne, og naar Statens Opgaver endelig er formindskede, mener vi, at Grundskylden, der utvivlsomt vil vise stigende Tendens, sammenlagt med Indtægter af eventuelle Eneretsbevillinger vil kunne strække til til de Opgaver, som Staten retmæssigt skal paatage sig. Selv om dette Program ikke kan gennemføres hverken i Dag eller i Morgen, vil jeg dog mene, at den højtærede Finansminister vil være i Stand til paa hele det store Budget, vi har, at finde Plads for en hel Del øgede Udgifter uden at skulle optage Statslaan og uden at skulle lægge yderligere Skattebyrder paa Befolkningen.

Bertel Dahlgaard: Jeg takker den højtærede Finansminister for det Svar, han gav angaaende Udtrykkene i § 4. Naar jeg

nævnte Spørgsmaalet civilt eller militært, var det ikke for at rejse nogen Diskussion angaaende hele det Forhold, der knytter sig til en kommende Militærordning. Jeg har blot villet fastslaa, at den Ordning, vi skal have, hvilken Karakter den nu end maatte faa, maa gennemføres i fuld Aabenhed for den danske Offentlighed. Det, der maa anskaffes nu, maa ske inden for Rammen af den gældende Lovgivning, og hvis man gaar derudover, maa Rigsdagen igen til at beslutte. Her er det, jeg takker den højtærede Finansminister for det Udtryk, han brugte, at man ikke kunde se bort fra, at der gennem Beslutning af Rigsdagen kom til at foreligge militære Udgifter, som der kunde blive Tale om at bruge dette Laans Provenu til. Deri ligger jo Svaret paa mine Bemærkninger, at hvad Militæret angaar, maa det være gennem Beslutning af Rigsdagen, at det Behov kan komme til at opstaa, som dette Laans Provenu kan anvendes til.

Maa jeg saa sige til den højtærede Finansminister, at naar jeg i denne Forbindelse kom ind paa Spørgsmaalet om Præmieobligationslaan eller Lotteriobligationerne, saa kan jeg maaske bedst udtrykke det saadan, at det havde egentlig sin Grund i de venlige Følelser, som jeg nærer over for den højtærede Finansminister. Jeg vil for min Del gøre alt muligt for at forhindre, at han skulde komme til at gaa over i Historien som en Tippeminister, der ikke har andet at bygge sin Finanspolitik paa end økonomiske Ideer af den Art, som Præmieobligationer og Tipning er Udtryk for.

Med Hensyn til den Sag, der ligger i Finansudvalget, om Laan til dem, der skal give Laan til Staten, saa vil jeg altsaa tro, at det danske Folketings Finansudvalg ikke instituerer en Ordning, hvor Staten sidder og laaner Penge ud af den ene Luge og derefter har en anden Luge, hvor de, der har laant Penge af Staten, kommer og indbetaler det, de har laant, som nyt Laan til Staten. Jeg maa sige, at det er imod min gammeldags økonomiske Betragtning af, hvad der er sundt. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Staten laaner ud til saa mange Mennesker!). Ja, ja, til fornuftige Formaal. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Til Opsparing!). Ja, den højtærede Finansminister maa undskylde, jeg er en stor Tilhænger af, at Folk vil spare, men jeg er overbevist om, at de Folk, der sparer, fordi de vil spare, er meget værdifuldere end de Folk, man giver Laan, for at de kan købe Obligationer, hvor det ikke er Sparemotivet, der er det afgørende, men hvor det er Spillemotivet. Men her er en Forskel